

DUCHOVNÍ ŽIVOT V CÍRKVI ČESKOSLOVENSKÉ HUSITSKÉ

Základní správní jednotkou církve je náboženská obec. Většinou je totožná s nějakou městskou částí či obcí, společenství se přirozeně setkává v kostele či na faře. Duchovní správu zajišťuje farář, popř. jiný duchovní (jáhen, kazatel) ustanovený příslušnou diecézní radou.

Narozené dítě má být přineseno ke **svátosti křtu**. Tím se stává členem Božího lidu v určité konkrétní pozemské církvi. Jak je při obřadu zdůrazněno, za jeho duchovní vývoj jsou zodpovědní zejména rodiče a kmotři. Alespoň jeden z rodičů má být proto členem Církve československé husitské (dále jen ČČSH) a kmotři mají být praktikujícími křesťany. Jde především o společné modlitby v rodině, návštěvy bohoslužeb, prvotní seznamování s křesťanskými základy, svědectví svým životním příkladem.

V období nástupu dítěte do školy jej rodiče přihlásí k výuce náboženství (po předchozí domluvě s farářem), která se koná buď ve škole nebo na faře. Dítě se zábavnou formou seznamuje s biblickými příběhy, je mu vštěpována křesťanská etika a základní morální zásady. (Tyto věci jsou téměř všemi, kdo prošli svátostí křtu v současnosti, zanedbávány! Rodiče a kmotři tím porušují křestní slib.)

Takto vedené dítě je ve věku cca 10 let připuštěno ke **svátosti večeře Páně**, tzv. prvnímu přijímání. V následném období, kdy dítě dospívá, má být po řádné přípravě připuštěno ke **svátosti biřmování**, kterou vysluhuje biskup církve. Dospělý věřící člověk navštěvuje bohoslužby, pobožnosti, biblické hodiny, modlí se, pečuje o křesťanský život rodiny a zajímá se o život konkrétní náboženské obce, ve které je veden. Po dosažení 18 let má povinnost platit církevní příspěvek (aktuálně činí 500,- Kč ročně).

Každý může přispívat ke společnému prospěchu tím, co umí, co je v jeho silách, jaké má znalosti a dovednosti. Při bohoslužbě to může být lektorská služba – čtení z Písma sv., donést květiny – výzdoba, nabídnout se pro úklid kostela apod.

Pokud až v dospělosti člověk dojde k tomu, že se chce nechat pokřtít a žít s církví, je mu po přípravě udělena svátost křtu, popř. posléze svátost biřmování. **Svátost manželství** je v ČČSH udělována pokřtěným, (ve výjimečných případech stačí, když svátost křtu přijal jeden z nich) muži a ženě (nelze konat svátostný obřad pro dvě osoby stejného pohlaví) po řádné přípravě. Manželství přijaté v ČČSH je právním aktem uznaným státem. Před i při obřadu se děje v souladu s předepsanými aktualizovanými zákonnými normami. Při významném manželském jubileu – soužití trvajícím 25, 30, 40, 50 let lze vykonat slavnostní obřad ve sboru.

V průběhu života se věřící člověk má sklonit před Bohem a vyznat své viny a provinění proti Bohu, lidem i sobě samému. **Svátost pokání** (zpověď, svátost smíření) se v ČČSH vysluhuje ve třech způsobech. 1. OSOBNÍ - Mezi knězem a člověkem přicházejícím ke zpovědi mezi čtyřma očima na vhodném místě. Duchovní je vázán zpovědním tajemstvím. 2. V SAMOSTANÉM SHROMÁŽDĚNÍ - Určitá skupina, např. rodina přijde ke zpovědi. 3. PŘI LITURGII – v úvodu bohoslužby se koná svátost pokání – pro celou shromážděnou obec. Tato možnost je v současné době nejrozšířenější, ačkoli je zde přístup méně osobní. Je tedy mýtem, žel hojně rozšířeným, že svátost pokání v ČČSH není. To, že k této svátosti lidé nechodí, jelikož o tom buď neví, nejsou naučeni, neznamená, že není. V náboženských obcích Svinov a Polanka se svátost pokání při bohoslužbách (možnost 3.) vysluhuje zpravidla v tyto neděle a svátky: 1. neděle adventní, 1. postní neděle, Zelený čtvrtek, Hod Boží svatodušní, Památka zesnulých.

Péče o nemocné a staré lidi se děje návštěvami a vysluhováním svátostí večeře Páně a útěchy nemocných. O tyto služby lze duchovního požádat. Pastorační návštěvy se konají

